

מ"ת 25166/07 - יעקב (מטיטה) בן שטרית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

מ"ת 15-07-25166 מדינת ישראל נ' אברג'יל(עוצר) ואח'
לפני כבוד השופט אברהם הימן
יעקב (מטיטה) בן שטרית
ה המבקש
נ ג ד

מדינת ישראל המשיבה

ההחלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעזר את המבקש בתנאי איזוק אלקטרוני.

אקדמי ואומר כי בקשה זו באה לאחר מספר בקשות שנדרנו בעניין זה ובאחרונה ניתנה ביום 17.4.30 החלטה דומה במהותה עד כדי זהה לבקשת זו. בבקשת זו דחתי את בקשה המבקש לשנות מתנאי מעצרו ולהורות על יציאתו לעבודה כפי המלצת שירות המבחן.

העובדות שברקע הבקשת פורטו על ידי בהחלטתי הנ"ל ולשם שלמות התמונה אביאן כלשון מצוין באותה החלטה.

ביום 15.7.13 הוגש נגד המבקש - 17 נאשמים נוספים כתוב אישום הכלול 13 אישומים, כאשר שלושה מתוכם- אישומים 11, 12 ו-13, מיחסים לבקשת.

על פי הנטען בכתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשמים ומעורביהם נוספים מאוגדים בארגון פשיעה רב זרעות אשר בראשו עמד הנאשם - יצחק אברג'יל (להלן - "אברג'יל") ואשר פעל בישראל ובמדינות שונות בעולם בתבנית היררכית ושיטתייה החל משנת 2002 ועד לשנת 2006. במסגרת הארגון חבירו הנאשמים למטרות פליליות שכלו, בין היתר, עבירות אלימות ועבירות סמיים אשר לשם קידומן ניהלו הנאשמים מערך לוגיסטי בינלאומי מסועף הכלול זרועות בבלגיה ובספרד, בדרום הרחוק, ביפן ובישראל. כמו כן נטען כי הארגון הורכב מקבוצות עבריניות שונות אשר בראש כל אחת עמד עבריין אשר היה בקשר ישיר עם ראש הארגון- אברג'יל, קיבל ממנו הנקודות ופועל לקידום מטרות הארגון.

במסגרת האישום ה-11, מיחסת לבקשת, יחד עם שישה נאשמים נוספים, עבירה של יצוא, יבוא, מסחר והספקה של סמיים מסוימים במסגרת ארגון פשיעה. על פי הנטען, במהלך השנים 2004-2006 במסגרת פעילות הזרו של הארגון ביפן, ביצעו המבקש יחד עם הנאשמים האחרים באותו אישום ובשיתוף עם אחרים שאינם חברי הארגון עסקאות סמיים

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

כדלקמן: עסקה המכונה "60 אלף כדורי אקסטזי" בשווי העומד על כ- 2,419,200 ₪, עסקה המכונה "90 אלף כדורי אקסטזי" בשווי של כ- 3,628,800 ₪, עסקאות המכונות "שלושה שלוחנות" בשווי כולל של למעלה מליון ₪, עסקות המכונות "שלוש חבילות קוקאין בדואר, בשווי של למעלה ממיילון ₪, עסקה המכונה "משלוחי איס" בשווי של למעלה מעשרה מיליון ₪.

במסגרת האישום ה-12 מייחסת למבקר לביריה של חבלה בכוננה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה. על פי הנטען, בהמשך למתואר באישום ה-11, במסגרת פעילותה של זרוע הארגון בפן בתחום הסמים, נתגלו סכסוך בין נאים 15 (משה מלול) לבין ים רקע חלוקת כספי תמורה עסקאות הסמים ביפן. בעקבות כך, עובר לחודש Mai 2006, הוחלט על ידי הארגון כי ים יטוס ליפן יחד עם נאים 18 (זכרייה אדרי) במטרה להשתלט על חלקו של הנאשם 15 ומקורביו מטעם הארגון ביניהם המבקר, בעסקאות הסמים ביפן. בהגיעם ליפן, נפגש ים עם המבקר בנוכחות הנאשם 18 ובין ים לבין המבקר התפתח עימות במהלכו תקף ים את המבקר. בעקבות עימות זה ולאחר שנודע לים שהמבקר מהפש אחריו, החליט ים להיפגש עם המבקר ולפגוע בו. ביום 2.5.06 פגש ים את המבקר מחוץ למעודון בילוי בו בילה המבקר. ים התקרכ למבקר ותקף אותו באמצעות ידיו ובעת ש.ם נסוג לעבר רכב על מנת ליטול ממנו את הסכינים התנפלו עליו המבקר וחתק אותו בצווארו באמצעות סכין ונמלט מהמקום.

במסגרת האישום ה-13, מייחסת למבקר יחד עם עשרה נאים נוספים ריבוי עבירות של התחמקות ממש או סיוע לאחר להתחמק ממש במרמה, עורמה ותחבולה במסגרת ארגון פשיעה. על פי הנטען, וכך שפורט באישומים ביצעו הנאשם, במסגרת ארגון הפשיעה, עבירות של סחר בסמים בסכום כולל של לפחות כ- 226 מיליון ₪. המבקר היה מעורב, לפי הנטען, בעבירות סמים בשווי של לפחות 9,283,811 ₪. על פי הנטען, המבקר פעל במסגרת הארגון על מנת להתחמק מתשלום מס ועל מנת לסייע לאחרים להתחמק מתשלום מס על הכנסתיהם מעסקאות הסמים בדרכים שונות כפי שפורט באישום.

בד בבד עם כתוב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקר עד תום ההליכים.

ביום 15.3.16 ניתן תוקף של החלטה להסכמה הצדדים לפיה נעצר המבקר עד תום ההליכים בתנאי פיקוח אלקטרוני.

ביום 25.8.16 הגיע המבקר בקשה לשינוי תנאי מעצרו יציאה לעבודה. בקשה זו נדחתה ביום 20.9.16 על ידי בית משפט זה (כב' השופט ב' שגיא) אשרקבע כי פרק הזמן בו שוהה המבקר במעצר בפיקוח אלקטרוני אינו מספיק על מנת לגבות עילה לבקשה לעיון חוזר.

ביום 30.11.16 הורה בית משפט זה (כב' השופט ל' מרגולין- יחיד) לשירות המבחן לעורר תסקير בעניין העבודה המוצעת.

בדיון שהתקיים לפני ביום 23.1.17 ולאחר שהובהר כי שירות המבחן טרם נפגש עם המעסיק המוצע הורית עלי הגשת תסקירות נוספת. בעקבות החלטה זו הגיע שירות המבחן ביום 4.4.17 תסקירות אשר המליץ לשחרור המבקר לעבודה נוספת.

בפיקוח מפקח מוצע בין השעות 07:30 עד 15:30.

פסקיר זה הוגש לעוני סמור לדין שהתקיים לפני ביום 23.4.17. בעקבות דין זה, בו ביקש המבוקש לקבל המלצה שירות המבחן והמשיבה התנגדה, נתתי ביום 30.4.17 החלטה, כאמור לעיל, בבקשת המבוקש לעון חזרה, בה דחיתי בקשה מהኒומוקים המפורטים בבקשתה.

המבקר ערך בבית המשפט העליון על החלטתי, ובהחלטתו מיום 21.5.17 דחה בית המשפט העליון (כב' השופט י' עמידה) הבקשתה (בש"פ 4061/17). כב' השופט י' עמידה הפנה תשומת הלב להחלטה קודמת של בית המשפט העליון מיום 27.3.17 בה הורה בית המשפט העליון (כב' השופט א' חיות) על הארכת המעצר באיזוק אלקטרוני בהחלטה לפי סעיף 62 ל"חוק המעצרים", למשך שלושה חודשים נוספים מיום 24.3.17. כב' השופט י' עמידה קבע בהחלטתו:

"...כי טוב היה לעורר זה שלא היה מוגש בהינתן העובדה כי ביום 27.3.17 ניתנה החלטה בעניינו של העורר בש"פ 2394 ולפיה הוארך מעוצר באיזוק אלקטרוני לתקופה של שלושה חודשים נוספים. הבקשת לצתת לעובדה אינה מתוישת לטעמי עם החלטה זו".

כאן המקום להביא מתוך החלטת בית המשפט העליון בש"פ 2394 אשר לחומרת מעשי המבוקש:

" הפרשה הנדונה היא ייחודית בחומרתה ונסיבותם של הנאשמים בה היא חריגה בעוצמתה. חלק מהנאשמים נתונם במעצר מאחרי סוג ובריח וחלקים - דוגמת המשיבים - נתונם במעצר בפיקוח אלקטרוני. לא ניתן לה夷יט בחומרת העבירות המיוחסות למשיבים כמו שהיו שותפים בארגון פשיעה רב זרועות ונטולו חלק בעבירות אלימות קשות ובהן רצח וניסיון לרצח וכן בעבירות של יבוא וסחר וסמים והעברתם בין מדינות שונות. אכן, העבירות בוצעו על פי הנטען לפני זמן רב, אך בהינתן מהות העבירות והעובדה שהן בוצעו לפי הנטען במסגרת אריגן פשיעה, חלוף הזמן מקרה אף במעט את המ███נות הנכרתת בהן ובמי שמואשם ביצוע".

ראוי להסיף נזכר עובדתי שלדעתו חשוב, לרבותי ומהותי להחלטה דין והוא ההחלטה בית המשפט העליון מיום 13.6.17 בש"פ 4768 לפיה, על פי הסכמת המבוקש בלבד עם האחרים באותו הילך, הוארך מעוצר באיזוק למשך שלושה חודשים מיום 21.6.17 (ההחלטה כב' השופט מ' מזוז מיום 13.6.17).

יום חזר וטוען המבוקש את אשר טען בהלים הקודמים, כי חלוף הזמן הינו בבחינת שינוי נסיבות המבוסס שניINI ההחלטה בעניין האיזוק האלקטרוני יציאתו לעובדה כפי אשר הומלץ בתסקיר שהוגש עובר לדין מיום 23.4.17 ולהחלטתי מיום 30.4.17.

בא כוח העורר נשאל כיצד בקשה זו עולה בקנה אחד עם הסכמת המבוקש למעוצרו למשך שלושה חודשים כפי שהובעה

בדיון מיום 13.6.17. תשובה זו הייתה כי באותה עת צפה המבוקש שנייהל משפטו יהיה שונה מזה אשר התקיים לאחר מכן.

נדמה כי העובדות שברקע הדיון הייתה לפניה ביום 14.8.17, דומה ביותר לעובדות שהיו ברקע החלטת כב' השופט י' עמידת מיום 21.5.17. המבוקש הסכים להארכת מעצרו באיזוק למשך שלושה חודשים בדיון שהתקיים לפני כב' השופט מזוז ביום 13.6.17. לפיכך עולה תהיה ושאלה, מה לו כי יטען המבוקש לחוף הזמן כמרכיב לבסס שינוי מתנהו מעצרו? הרוי בעת הסכמתו להארכת המעצר באיזוק למשך שלושה חודשים, מן הסתם היה בדעתו כי זו התקופה המינימלית בה יהיה צורך באיזוק אלקטרוני.

באשר לתשובה בא כוח המבוקש לשאלת מה נשתנה מאז ההסכמה כאמור להמשך המעצר באיזוק, עינתי בפרוטוקול המשפט בתיק העיקרי. עולה כי מיום מתן ההחלטה, דהיינו מיום 13.6.17, ועד לדיון האחרון מיום 7.8.17, התקיימו 22 ישיבות בבית המשפט. הטענה כי המבוקש צפה כי ניהול המשפט יהיה שונה, אחר או מהיר יותר אינה במקומה.

עליה מן המקובל כי אין בסיס לטענה בדבר חלוף הזמן כבסיס לעיון חוזר.

ראוי לציין כי אף שהמבחן עצור בפיקוח אלקטרוני, הרוי שבאופן חריג הותר לו לצאת ל"חלונות התאזרחות" מידיו ולמשך 5 שעות ביום. בדיון לפני נחلكו הצדדים באשר לשאלת האם המשיבה הסכימה לחלונות אלה. ברור הוא כי תנאי מעצרו של המבוקש באיזוק אלקטרוני, אינם מכבים אלא קלים ביותרabis לב למatters המעצר באיזוק אלקטרוני (ראו בש"פ 17/77 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבנו] כמו גם החלטה שניתנה זה לא מכבר בש"פ 5364/17 מדינת ישראל נ' סיסאי איינאו [פורסם בנבנו]). בקשת המבוקש ליציאה לעבודה אינה עולה בקנה אחד עם המעצר באיזוק אלקטרוני. עוד מצאתי לציין כי אני סבור שיש מקום להורות על ביטול המעצר באיזוק אלקטרוני ותחת זאת להורות עלשחרור המבוקש בתנאים שייהי בהם כדי להתיר לו יציאה לעבודה מ"מעצר הבית" בו הוא נתון.

אשר על כן, בלי להתעלם מהו זה להיות המבוקש עצור באיזוק אלקטרוני תקופה ארוכה יחסית, הרוי שעלה פי מכלול השיקולים הzcrciim לעניין, לרבות החומרה הרבה העולה מתווך עובדות כתוב האישום המתיחסות למבחן, וכפי אשר נאמר על ידי בית המשפט העליון בקשר לך, אני סבור כי דין הבקשה להידוחות.

אני דוחה הבקשה.

ניתנה היום, ב', אלול תשע"ז, 24 אוגוסט 2017, בהעדך
הצדדים.